

[Kirsten Madsen]

et bidrag til reformbevægelserne og samtidig give mulighed for mere varierede samarbejdsrelationer med Østeuropa.

Langt hen ad vejen er jeg positiv over for, at de teknologiske landvindinger skal sammenholdes med samfundets grundlæggende værdier, og at der må lægges vægt på menneskets værdighed, samt at forskning og anvendelse af ny teknologi må foregå på et etisk holdbart grundlag såvel inden for grundforskning som inden for anvendt forskning og de teknologiske landvindinger.

Regeringens idé om, at forsknings- og teknologipolitik skal bidrage til at sikre en international konkurrenceevne samt til at fastholde det danske velfærdssamfund og forsøge at opnå en høj beskæftigelse, kan jeg kun sympatisere med. Det kræver til gengæld også, at erhvervslivet er investeringsorienteret i know-how, således at finansieringen ikke giver endnu en forhøjelse af skattetrykket og dermed er konkurrenceforvridende for det private danske erhvervsliv, der i virkeligheden er den egentlige betaler af hele det danske velfærdssamfund.

Addi Andersen (CD):

Danmark skal blive verdensmester i at formidle og udnytte den eksisterende viden! Det er et ambitiøst projekt, som kun kan opfyldes i et land, hvor de nødvendige rammebetingelser i øvrigt er i orden. F.eks. skal vores uddannelsessystem også have et kvalitetsniveau, der siger sparto til, hvad vore konkurrenter i udlandet kan præstere. Disse ting har CD altid sagt, og vi glæder os over, at redegørelsen i hvert fald ikke taler halvhjertet og kun sigter mod middelmådighed som det mål, vi nok må nøjes med.

Redegørelsen, som jeg skal huske at takke ministeren for, er ikke en opremsning af konkrete initiativer til umiddelbar udmøntning i lovgivning, men en nyttig landskabsbeskrivelse af dansk forskning med måludpegning af de krav og hensyn, der skal honoreres, hvis det politiske budskab skal virkeliggøres. Det finder vi befriende i CD, fordi det inviterer alle partier til at være med i en fordomsfri debat. Så får vi de holdbare løsninger. Det ligger klart fra starten, at det er erhvervsrelevansen, der har topprioritet – rammet ind af samfundsforskning og kraftig understregning af etik. Det ligger fast.

Jeg synes, det er på sin plads her at strejfe, at der jo ikke skal startes på bar bund med store holdningsændringer. Jorden er faktisk gødet for de mange hensyn, der er opsamlet i redegørelsen.

I begyndelsen af 1980'erne skulle man have afmonteret en aldersmæssig forskerpukkel ved universiteterne, og forskerrekutteringsplanen vakte megen støj, da den kom. Modernisering og effektivisering var nye begreber, der trængte frem overalt. Tornerosesøvn var det slut med. Danmarks plads i international sammenhæng blev helt politisk nærværende. Der skulle tilføres nyt blod i forskerkredse, ikke blot af egen avl, men også udefra, og det hjalp senere nye, gunstige skatteregler med til. Alt sammen for at vi kunne arbejde os frem mod første række. Der skulle evalueres, der skulle styr på tingene, ledelsesbegrebet skulle genfødes politisk, som vi nu f.eks. har set det ske med de nye styrelsesregler i lov om universiteter og højere læreanstalter. Der er blevet etableret forskerparker, vi deltager i EU's forskningsprojekter, osv. osv. Jo, vejen er banet. Tidsånden og situationen med alle de ændringer, der sker i verden nær på og fjernet fra Danmark er sådan, at det ligger nærmere, end det længe har gjort at kunne se nødvendigheden af visioner og tro på deres virkeliggørelse.

Dansk forskningsindsats ligger ikke i ruiner, og målt med en økonomisk målestok i forhold til bruttonationalproduktet og sammenlignet med andre lande, hvor Danmark jo ikke ligger højt, er det egentlig ganske flot, at dansk forskning har så pænt et internationalt omdømme. Der er sågar områder, hvor vi ligger fantastisk højt og næsten er verdensmestre. Jeg behøver bare at nævne miljøområdet.

Men der er ting, der skal ændres og gøres bedre og mere rationelt, for vi skal have mere nytte ud af forskningens resultater. Det betyder, at regeringens forsknings- og teknologipolitik skal ses i forlængelse af regeringens erhvervspolitik. Derfor skal der satses på hurtig og effektiv formidling af den nyeste viden, og der skal etableres et velfungerende samspil mellem den offentlige sektor og erhvervslivet.

Det sidste er der allerede taget hul på med de initiativer, der ligger i Erhvervsredgørelsen 1993 vedrørende udviklingselskaber og udviklingskontrakter. Der skal satses på de velkendte styrkepositioner, men vækstmulighe-